

feblerne under Behandlingen af den næste Sag paa Dagsordenen.

Man gif altsaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af „Forflag til Lov om Ordning af Tiendeforholdene paa Vro og i nogle forhen blandede Sogne i Ribe Stift.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1106 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 729—36).

Foruden de i Udvalgets Betænkning opførte Vædringsforflag var intet Vædringsforflag stillet.

Lovforflagets samtlige Paragrafer med de stilledes Vædringsforflag samt Spørgsmaalet om Lovforflagets Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Høgshro): Som bekjendt gaar dette Forflag ud paa at gjøre det muligt for nogle Sogne af de Distrikter, der ere indlemmede i Kongeriget fra Hertugdømmet Slesvig, og der endnu svare Tiende in natura, at faa denne Tiendeafgift forandret til en fast aarlig Afgift ved Nedsættelse af Kommissioner, forsaavidt det ikke forinden maatte kunne ske ved mindelig Overenskomst. Udvalget har ikke kunnet Andet end beklage, at dette Forhold har truffet saalænge ud, saa at der endog saa maasse kan gaa 10 Aar hen efter Freds slutningen, inden den kongerigske Lovgivning kommer fuldt til Anvendelse paa disse Distrikter. Det havde maasse været muligt for Regjeringen ifølge den Bemyndigelse, som var givende ved Indlemmelsesloven, at kunne ordne dette Forhold uden særlig Lov, men efterat et Lovforflag som det er forelagt for Thinget, kan Udvalget ikke Andet end ønske, at det maa blive fremmet saaledes, at dette Forhold endelig engang maatte komme til Afslutning, og dermed hele denne Sag, som visnok ikke gjør vore Bestyrelsesforhold i det Hele megen Vre, kommer ud af Verden. Udvalgets Flerthal har sluttet sig til Forflaget som det foreligger fra Landstinget og anbefaler dets uforandrede Vedtagelse til

Thinget. De Betragtninger, som have ledet os dertil, ere fremsatte i Betænkningen, og jeg skal i den Henseende tillade mig at henvise til denne. Der er imidlertid stillet nogle Vædringsforflag af enkelte Medlemmer af Udvalget, nemlig af de ærede Medlemmer, der ere Repræsentanter for de paagjældende Distrikter, og da disse Vædringsforflag foreligge begrundede i Betænkningen, skal jeg tillade mig kortelig at udtale Flerthallets Stilling til dem. Det første Forflag er stillet af samtlige de tre Repræsentanter og gaa ud paa, at Ansættelsen ved Kommissionerne skulde være tilendebragt „snarest mulig og senest“ inden 1ste Januar 1874, medens Lovforflaget ikke har disse Ord „snarest muligt og senest“. Flerthallet deler ganske dette Mindretallets Dnske om, at Afsløsningen maa finde Sted før det i Loven angivne Tidspunkt, men vi have alligevel anset det for overflødigt at gjøre noget Forflag derom til Thinget, idet den høitærede Minister har erklæret, at han vilde paalægge de vedkommende Kommissioner at fremme deres Arbejde saa hurtigt, som det paa nogen Maade kan forsvares, og selve disse Udtryk „snarest muligt og senest“ ere dog saa ubestemte, at det fra Thingets Side vil være umuligt at paase, at de blive opfyldte i den Månd, hvori de ere indsatte i Loven. Vi have altsaa ikke troet at kunne komme videre end til dette Løfte af den høitærede Minister, og vi have derfor heller ikke villet foreslaa Dptagelsen af disse Ord, især da Loven saa maasse alene af den Grund skulde gaa tilbage til det andet Thing. Det næste Forflag er stillet af to af de ærede Repræsentanter og angaar en Forandring i § 3 saaledes, at Tiendekommissionerne skulde træde i Virksomhed næstkommende 1ste Mai istedetfor næstkommende 1ste Januar. Dette Forflag kan Udvalgets Flerthal ikke tiltræde. Hensigten med, at Kommissionerne ikke skulde træde i Virksomhed strax, men først ved Udgangen af dette Aar, er den, at man derved vil give vedkommende Tiendeydere og Tiendetagere Leilighed til i Mindelighed at komme overens om Forandringen af Naturaltenden, hvilken Overenskomst da kun behøver en Stadfæstelse af In-